

شہید دی ماں

بھاگاں والیے ماںیں شہید دیئے صبر شکر دی کوئی اقلیم ایں توں
پر بت اُچیاں سچیاں عظمتاں دا، کوں دساں میں کتنی عظیم ایں توں

تیرے دل دے ڈوہنگ نوں دیکھ کے تے میرے فن دا کالج کمبیا اے
میری سوچ نے توت دی چھمک وانگوں انگ انگ وجود دا جھمبیا اے
سوچاں دھڑکیاں نیں ذہن تھڑکیا اے، دل سو، جھ سمندریں ہمبیا اے
کتنوں حوصلہ لواں تے رنج دساں، لہو رنگیا کیہڑا شاہکار ایں توں
سچے رب رسول دے بعد ماںیں، میرے دیس دی گل مختار ایں توں

کسے فلک دا فلک وی جان دا نہیں بن دے زخم نیں کوں بہار ماںیں
تیرے پیراں دی جنت وی جان دی نہیں، تیری گود دے زخم دی سار ماںیں
جے کچھ جانے تے کر بل دی ریت جانے یا مُرد جان دا رب غفار ماںیں
پاکے نویں نکیل تاریخ نوں توں، میری قوم دے ہتھ مہار دتی
سہرا فتح دا دیس نوں بٹھنے لئی، سدھر لال دے سہرے دی وار دتی

جتنے ظلم دی ککھ یزید جئے، اوتھے امن دی روشن دلیل ایں توں
ہڑھ موت دے جنہوں نہ ڈھاسکُن، اوس عزم دی سخت فسیل ایں توں
جینے فتح دے آن الہام ونڈے، لتھاعرش تھیں کوئی جبریل ایں توں
جینے حشر دے بعد وی چکنا ایں ماںیں، توں ایں اوس خورشید دی ماں
میرے دیس دی مٹی سلکھنی ایں، جینے تیرے جیہی جی شہید دی ماں

مشق

- 1- نظم ”شہید دی ماں“ د امرکزی خیال بیان کرو۔
- 2- ایہناں لفظاں دے معنی لکھو:
اقلیم، پریت، چھمک، توت، شاہکار، ریت، مہار،
ہڈھ، فصیل، سُلکھنی